

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1055 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 1/441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/ 87/2017/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

239/2017. (XI. 9.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2017. február 17-én előterjesztett **panaszát** a 2017. november 9-én megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot csekély mértékben sértő intézkedésre került sor.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos 2017. február 17-én postai úton terjesztett elő panaszt a vele szemben 2017. február 12-én foganatosított rendőri intézkedésekkel kapcsolatban.

I.

1) A panaszos a vele szemben 2017. február 12-én 18 óra 45 perckor történt rendőri intézkedéssel kapcsolatban tett panaszt ← a ** id. számú p*-i feljelentéshez tartozó rendőri jelentést tevő – a helyszínre kiérkező rendőr ellen. A panaszos sérelmezte, hogy a rendőr miután meghallgatta a történeteket, az adatok felvételekor nem kért el semmilyen személyazonosító okiratot. A panaszos nem érti, hogy milyen alapon azonosította be a rendőr a jelenlévő személyeket. Nevet és jelvényt a panaszos nem tud.

2) A panaszos két azonos napon történő intézkedéssel kapcsolatban tett panaszt, amelyet együtt adott postára a Testület részére. A második panaszt T. K. c. r. főtörzssászlós ellen tette, aki a P* Rendőrkapitányságon teljesített szolgálatot 2017. február 12-én 20 órakor. A panaszos feljelentést szeretett volna tenni szándékosan elkövetett testi sértés és garázdaság miatt J. F. ellen, de az ügyeletes rendőr nem volt hajlandó felvenni a panaszos feljelentését. Több telefon lebonyolítása után, majdnem 1 óra várakozás után végül bemehetett a panaszos a rendőrség hivatali helyiségébe és sikerült megtennie a feljelentést.

II.

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük

A Testület az ügy érdemi vizsgálata, a tényállás pontosabb megismerése érdekében felvilágosítást kért az illetékes rendőri szervtől, valamint kérte az ügygel kapcsolatos rendőrségi dokumentumok és a konkrét kérdésekkel kapcsolatos rendőrségi álláspont megküldését. A rendelkezésre bocsátott iratokból az alábbi releváns tények voltak megállapíthatóak.

1) S. P. c. r. főtörzsőrmester 2017. április 27-én kiegészítő jelentésben foglalta össze a Testület kérdéseire adott válaszokat, amelyeket a Testület a panasz szempontjából releváns információkra szorítkozva ismertet.

A főtörzsőrmester 2017. február 12-én 18 óra 45 perckor érkezett P* utcára, mivel onnan J. I. bejelentést tett, hogy a gyermekét visszavitte a volt férje, és vele, valamint édesanyjával nézeteltérésbe kerültek.

A helyszíntre érkezése után a főtörzsőrmester a szolgálati gépkocsiból kiszállt, rajta volt a rendőrségi mellény, melyen jól látható helyen ki van helyezve a jelvény, a neve, és a rendfokozata. A helyszínen a kiérkezők tájékoztatták a bejelentőt, és a jelen lévő további személyeket a nevről, rendfokozatáról, jelvénytípusáról, valamint beosztási helyéről. Azt, hogy a helyszínen uralkodó felfokozott hangulat miatt ki emlékezett erre, azt a főtörzsőrmester nem tudja. A főtörzsőrmester kiérkezők a panaszos a gépkocsiban ült, valószínűleg emiatt nem hallotta, vagy hallhatta az azonosítást.

A helyszínen tartózkodó személyeket adataik bementésével azonosította, majd azokat ellenőrizte az országos nyilvántartóban, a valóságnak megfelelően.

2) T. K. c. r. főtörzssászlós 2017. április 26-án készített jelentésében az alábbiak szerint foglalta össze a 2017. február 12-én 20 óra körüli időben történeteket.

A r. főtörzssászlós a panaszossal szemben a nap folyamán korábban foganatosított intézkedés során nem volt jelen, azonban az intézkedés kimeneteléről az intézkedő rendőr szóbeli beszámolójából értesült.

A r. főtörzssászlós szolgálata elején szolgálatirányítói feladatokat végzett, amikor a kapitányság elé érkezett egy hölgy és egy úr, és a kapuhoz érkező biztonsági őrről közölték, hogy feljelentést kívánnak tenni, amit az őt továbbított a r. főtörzssászlós. A r. főtörzssászlós személyesen kiment a kapuhoz, majd közölte a hölgyel a nevét, rangját, beosztását, és megkérdezte, hogy miben segíthet. A panaszos elmondta a korábban történeteket, és hogy a rendőri felvilágosításnak megfelelően látelleletet vetetett fel az orvosi ügyeleten, és garázdaság bűncselekménye miatt feljelentést szeretne tenni. A r. főtörzssászlós közölte vele, hogy a garázdaság bűncselekménye hivatalból üldözendő bűncselekmény, így a büntetőeljárás megindításához nem szükséges az ő feljelentése, őt – mint sértettet – az eljárás során sértett tanúként fogják meghallgatni.

Az eseményeket ismerve, és a látellelet alapján a r. főtörzssászlós tájékoztatta a panaszost, hogy mivel a sérülései előreláthatóan 8 napon belül gyógyulnak, ezért könnyű testi sértés miatt a feljelentését fel tudja venni, vagy azt akár másik rendőri szervnél, illetőleg a bíróságon is megteheti szóban, vagy írásban.

Ezt a tájékoztatást a panaszos nem fogadta el, és továbbra is ragaszkodott a garázdaság feljelentéséhez. Ekkor a r. főtörzssászlós elismételte a panaszosnak a tájékoztatást. A panaszos ezt ismét nem fogadta el, és a saját telefonján telefonálni kezdett, majd eltávolodott a kaputól.

Ezt a r. főtörzssászlós úgy értelmezte, hogy a panaszos nem kíván a továbbiakban vele beszélni, ezért visszaindult az épületbe. Pár perc múlva ismét csengettek, ismét a panaszos volt. A r. főtörzssászlós ismét kiment, és megkérdezte a panaszost, hogy mit szeretne még elmondani, illetőleg milyen körülmény változott. Ekkor a panaszos megemlítette, hogy az élettársának gépkocsiján a kilincs is megrongálódott a korábbi események során. Ekkor a r. főtörzssászlós kiment és megnézte a gépjármű kilincset, amely működőképes volt, kulccsal is zárható volt, sérülés, megrongálódás nem volt rajta felfedezhető. A gépkocsi tulajdonosának elmondása szerint a kilincznek körülbelül fél centiméter nagyságú „löttyenése” lett, amely az intézkedés előtt nem volt. A r. főtörzssászlós közölte, hogy szándékos rongálásra utaló körülményt ebből nem lehet megállapítani, de az úr által feltárt körülményekről fényképfelvételt készített.

A panaszossal ismét közölte, hogy garázdaság miatt feljelentést nem áll módjában felvenni, csak testi sértés miatt. A panaszos ezt továbbra sem fogadta el, és ismét telefonálni kezdett, a telefon-partnerének tolmácsolta, amit a r. főtörzssászlós mondott, a r. főtörzssászlós pedig azt, amit a partnere mondott telefonon.

A panaszos úgy döntött, hogy ha a r. főtörzszászlós elfogadja, akkor odaadja neki a telefont és beszéljen ő a telefonálójával. A r. főtörzszászlós átvette a telefont, közölte nevét, rangját, beosztását, a telefonáló nem mutatkozott be. A telefonáló közölte a r. főtörzszászlóssal, hogy hibát követ el, és fel kell vennie a feljelentést garázdaság és intim szféra megsértés ügyében is, mivel az incidens során idegenek behajoltak a gépkocsiba, túl közel a panaszoshoz, és ezzel megsértették az intim szféráját. A r. főtörzszászlós közölte a telefonálójával, hogy csak a testi sértés kapcsán tudnak feljelentést tenni, illetőleg azt, hogy intim szféra bűncselekmény nem létezik. A telefonáló közölte, hogy a r. főtörzszászlós ezt rosszul tudja, és ne minősítse az ügyet, mert katonai ügyesség elé fog kerülni, ha nem intézkedik. A r. főtörzszászlós ekkor újra közölte nevét, rangját, beosztását, szolgálati helyét, jelvéyszámát, és azt, hogy tudomásul veszi a katonai eljárást.

A telefonáló közölte, hogy a beszélgetést és a r. főtörzszászlós adatait is rögzítette. Ezek után a r. főtörzszászlós visszaadta a telefont a panaszosnak, és kérte, hogy döntse el, hogy mit szeretne, ő továbbra is testi sértés miatti feljelentést tud csak felvenni. A panaszos újabb beszélgetést folytatott a telefonálójával, majd közölte, hogy megteszi a feljelentést testi sértésért. A r. főtörzszászlós felvette a feljelentést, melyet csatoltan a Testület rendelkezésére is bocsátott a rendőség.

4) A. I. r. ezredes távollétében és megbízásából F. F. r. alezredes 2017. április 27-én készült átiratában válaszolta meg a Testület által feltett kérdéseket. A dokumentum tartalmának ismertetése során a Testület eltekint annak szó szerinti ismertetésétől, és a panasz szempontjából releváns információk összegzésére szorítkozik.

a) 2017. február 12-én 18 óra 40 perckor J. I. a 112-es telefonszámon történő segélyhívás formájában tett bejelentést a Hajdú-Bihar Megyei Rendőr-főkapitányság ügyeletére, mely szerint P* utca 7. számnál inzultus volt folyamatban.

b) A bejelentés nyomán kiérkező rendőr a helyszínen tartózkodó személyeket adataik bemondásával azonosította, mely adatokat az országos nyilvántartón keresztül ellenőrizte.

c) A második panasszal kapcsolatban az alezredes rögzítette, hogy azért került sor a panaszos 1 órán keresztül való várakozására, mivel a panaszos több telefonbeszélgetést folytatott le saját készülékén, és a garázdaság bűncselekmény feljelentéséhez való ragaszkodás miatt húzódott el a feljelentés felvétele.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a Szolgálati Szabályzat rendelkezéseire – **megállapította, hogy a rendőri fellépés és intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) Szabadság és Felelősség fejezetének XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljárásához fűződő alapvető jogát az alábbiak szerint.**

1) A Testület először – bár a panaszos ezt külön nem sérelmezte – azt értékelte, hogy a rendőség a panaszost indokoltan, kellő jogszabályi felhatalmazás birtokában vont-e intézkedés alá 2017. február 12-én 18 óra 45 perc körül.

A rendőri előadás szerint 2017. február 12-én 18 óra 45 perckor érkezett az intézkedő rendőr P** utcára, mivel onnan bejelentés érkezett, hogy „inzultus” van folyamatban.

Az 1994. évi XXXIV. törvény a Rendőrségről (továbbiakban: Rtv.) 2. § (1) bekezdése szerint „a rendőség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyónbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait”.

Az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdése rendelkezik a rendőr intézkedési kötelezettségéről. A hivatkozott jogszabályhely szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülmény vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. A Szolgálati Szabályzat az Rtv. előírásait a következőkkel egészíti ki. A 9. § (1) bekezdése alapján a rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy - jogszabály által meghatározott esetekben - helyszíni bírságot szab ki. A szabálysértést észlelő rendőr figyelmeztetést azon szabálysértés esetén alkalmazhat, amely miatt helyszíni bírságot szabhat ki.

Az Rtv. 24. §-a szabályozza a rendőrség segítségnyújtási kötelezettségét. Az (1)-(3) bekezdések szerint „a rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni. A magánérdekek védelme e törvény alapján csak akkor tartozik a rendőrség hatáskörébe, ha a törvényes védelem az adott körülmények között más módon nem biztosítható, vagy ha a rendőri segítség nélkül a jog érvényesíthetősége meghiúsulna vagy számottevően megnehezülne. A segítségnyújtás csak halaszthatatlan szolgálati érdekből tagadható meg, közvetlen életveszély esetén csak akkor, ha a segítségnyújtás miatt több ember élete kerülne közvetlen veszélybe.”

Valamennyi rendőrségi irat egységesen arról számolt be, hogy arról érkezett bejelentés, hogy P** utcán inzultus volt folyamatban. Mivel a rendőrség a beérkező bejelentésről készült felvételt nem bocsátotta a Testület rendelkezésére, ezért a bejelentés tárgyává tett szabálysértés/bűncselekmény pontos meghatározása a Testületnek nem állt módjában. Azonban az kiderül a jelentésekből, hogy testi sértés gyanúja biztosan felmerült. A 2012. évi C. törvény a Büntetőtörvénykönyvről (továbbiakban: Btk.) 164. § (1) bekezdése szerint, aki más testi épségét vagy egészségét sérti, testi sértést követ el. (2) Ha a testi sértéssel okozott sérülés vagy betegség nyolc napon belül gyógyul, az elkövető könnyű testi sértés vétsége miatt két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő. (3) Ha a testi sértéssel okozott sérülés vagy betegség nyolc napon túl gyógyul, az elkövető súlyos testi sértés büntette miatt három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

A Testület ezen a ponton szükségesnek tartja felhívni a figyelmet töretlen gyakorlatára, miszerint ha az Rtv. szerinti rendőri fellépés mögöttes jogalapjaként a rendőrség egy Rtv-n kívüli jogszabályban meghatározott tényállás tekintetében fennálló gyanúokra (pl. bűncselekmény vagy szabálysértés gyanújára) hivatkozik, a Testület – a kérdéses cselekményért egyébként fennálló szabálysértési vagy büntetőjogi felelősség kérdésében való állásfoglalás nélkül – vizsgálja, hogy az adott esetben fennáll-e olyan fokú gyanú, amely elégséges jogalapot szolgáltatott az intézkedéssel megvalósult jogkorlátozásra. Amennyiben a Testület ezt a vizsgálatot nem végezné el, a jogkorlátozás érdemi kontrollja kiüresedne, illetve elmaradna, és ezzel sérülne az érintett panaszhoz való alkotmányos joga.

A Testület arra az álláspontra helyezkedett, hogy a bejelentésben közölt információk alapján fennállt az intézkedéshez szükséges mértékű gyanú, ami által a rendőrségnek intézkedési kötelezettsége keletkezett. A Testület kimondta tehát, hogy a rendőrség kellő jogalap birtokában járt el és vonta intézkedés alá a panaszost, ezért nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

2) A Testület – bár a panaszos ezt nem sérelmezte kifejezetten – vizsgálta, hogy a rendőrök eleget tettek-e az azonosítási kötelezettségüknek.

A panaszos beadványában megjegyzi, hogy nem tudja az intézkedő rendőr nevét, és jelvéyszámát, bár azt nem fejtí ki, hogy ez mire vezethető vissza.

Az intézkedő rendőr elmondása szerint a helyszínre érkezése után a szolgálati gépkocsiból kiszállt, rajta volt a rendőrségi mellény, melyen jól látható helyen ki van helyezve a jelvény, a neve, és a rendfokozata. A helyszínen a kiérkezésekor tájékoztatta a bejelentőt, és a jelen lévő további személyeket is a nevééről, rendfokozatáról, jelvéyszámáról, valamint beosztási helyéről. Azt, hogy a helyszínen uralkodó felfokozott hangulat miatt ki emlékezett erre, azt a főtörzsőrmester nem tudja. A főtörzsőrmester kiérkezésekor a panaszos a gépkocsiban ült, valószínűleg emiatt nem hallotta, vagy hallhatta.

Az Rtv 20. §-ának (1) bekezdése szerint a rendőrt az intézkedés során az egyenruhája és azon elhelyezett azonosító jelvénye, vagy szolgálati igazolványa és azonosító jelvénye igazolja. Ugyanezen szakasz (2) bekezdése kimondja, hogy a rendőr az intézkedés megkezdése előtt – ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor – köteles nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és célját szóban közölni. Az V. és VI. fejezetben foglalt intézkedések, illetve kényszerítő eszközök alkalmazását követően a rendőr köteles az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni az e törvény szerinti panasz lehetőségéről és előterjesztésére nyitva álló határidőről. A (3) bekezdés szerint a rendőr köteles - ha az a rendőri intézkedés eredményességét nem veszélyezteti - intézkedése megkezdése előtt szolgálati igazolványát vagy azonosító jelvényét felmutatni. Ha a rendőr szolgálati igazolványának vagy azonosító jelvényének felmutatása az intézkedés megkezdése előtt veszélyeztetné az intézkedés eredményességét, úgy azt az intézkedés

befejezésekor köteles felmutatni. A (4) bekezdés kimondja, hogy ha a rendőr egyenruhát visel, de az intézkedés során azonosító jelvénye nem látható, vagy azt nem viseli, akkor a ruházatán azonosító jelvényének számát jól láthatóan fel kell tüntetni.

Az Rtv. idézett bekezdése egyértelműen rendelkezik: az intézkedő rendőrnek az intézkedés megkezdése előtt egyebek mellett, a rendőri intézkedés eredményességét veszélyeztető körülmény hiányában nevét, és azonosító számát közölnie kell.

A Testület korábban már számos állásfoglalásban kifejtette, hogy az intézkedés formai kellékei közül csak azoknak az elmaradása tekinthető alapjogi sérelem okozására alkalmasnak, amelyek az érintett számára a későbbi jogérvényesítéshez esetlegesen szükséges információt hordoznak (pl. az intézkedő rendőr kilétére, az intézkedés céljára vonatkozó közlés), míg azon kellékek (tisztelgés, köszönés, stb.) elmaradását, amelyek ilyen információt nem tartalmaznak, nem tekinti a Testület alapjogi sérelmet okozó mulasztásnak. A bemutatkozás elmulasztásának azért van alapjogi relevanciája, mert az adott esetben a panaszos panaszjogának gyakorlását utóbb megnehezíthette volna, ezért alkalmas lehet arra, hogy a panaszos oldalán alapjogsértést valósítson meg.

A rendőri és a panaszosi állítások között a rendőri azonosítási kötelezettség tekintetében olyan fokú ellentét feszül, amelyet a Testület – korlátozott eszköztárára tekintettel – nem tudott feloldani.

Mindezekre tekintettel nem megállapítható, hogy a rendőrök az azonosítási kötelezettségüknek eleget tettek-e, azaz a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő jogának sérelme ebben a tekintetben nem megállapítható.

3) A Testület vizsgálta az intézkedés során történő igazoltatás elmaradásának okát.

A panaszos sérelmezte, hogy az intézkedés alkalmával a történetek meghallgatását követően az intézkedő rendőr nem igazoltatta a helyszínen tartózkodó személyeket.

Az intézkedő rendőr jelentéséből kiderült, hogy a helyszínen tartózkodó személyeket adataik bemondásával azonosította, majd azokat ellenőrizte az országos nyilvántartóban, a valóságnak megfeleltek.

Az Rtv. 29. § (1) bekezdése szerint a rendőr a feladata ellátása során *a*) igazoltathatja azt, akinek a személyazonosságát a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból, a tartózkodása jogszerűségének megállapítása céljából, közlekedésrendészeti ellenőrzés során, továbbá az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében kell megállapítani, *b*) az igazoltatott személyt lakcímének, tartózkodási helyének - az igazoltatott választása szerint - a lakcímet igazoló hatósági igazolvánnyal vagy más alkalmas dokumentummal történő igazolására, vagy a lakcímré, tartózkodási helyre vonatkozó nyilatkozattételre kérheti fel, valamint *c*) amennyiben a 24/A. § (1) bekezdésében meghatározott személy felkérése alapján igazoltat, úgy az igazoltatott személyt a *b*) pontban megjelölt adatok igazolására, vagy ezen adatokra vonatkozó nyilatkozattételre kéri fel. (2) Az igazoltatott köteles a személyazonosító adatait hitelt érdemlően igazolni. A személyazonosságot - a személyazonosító igazolványon túl - minden olyan hatósági igazolvány igazolja, amely tartalmazza a személyazonosításhoz szükséges adatokat. Az igazoltatott kizárólag ezen okmányok egyikének bemutatására kötelezhető. A rendőr más jelen lévő, ismert személyazonosságú személy közlését is elfogadhatja igazolásként.

A fent hivatkozott jogszabályi rendelkezések alapján egyértelműen megállapítható, hogy az Rtv. nem teszi a rendőr jogszabályi kötelezettségévé az intézkedés alá vont személy igazoltatását, és amennyiben a rendőr az igazoltatás mellett dönt, abban az esetben sem csupán személyazonosító igazolvány útján végezheti el az adott személy személyazonosságának megállapítását, a törvény a rendőr mérlegelési jogkörébe utalja az igazoltatás módjának kiválasztását.

A Testület továbbá kiemeli, hogy az intézkedő rendőr az Rtv. által szabályozott arányossági követelménynek is eleget tett azzal, hogy a helyszínen tartózkodókat nem személyazonosító igazolványuk bemutatására kérte, hanem az ehhez képest enyhébb jogkorlátozással járó intézkedésnek

minősülő „bemondást” alkalmazta. Az Rtv. 15. § (1) bekezdése szerint, a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával. (2) Több lehetséges és alkalmas rendőri intézkedés, illetőleg kényszerítő eszköz közül azt kell választani, amely az eredményesség biztosítása mellett az intézkedéssel érintettre a legkisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással jár.

A Testület megjegyzi továbbá, hogy a panaszos oldalán alapjogsérelem keletkeztetésére egyébként sem alkalmas pusztán az a tény, hogy a rendőrök nem igazoltatták a jelen lévő személyeket.

A helyszínen tartózkodó személyek személyazonossága megállapítást nyert, ezáltal nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő joga.

4) A Testület vizsgálta a panaszos 2017. február 12-én 20 óra környékén, a P* Rendőrkapitányságon történő megjelenése során történt eseményeket.

A panaszos előadása szerint feljelentést kívánt tenni szándékosan elkövetett testi sértés és garázdaság miatt, azonban a feljelentését csak 1 órás várakozás után vették fel a Rendőrkapitányságon.

T. K. c. r. főörzsászlós jelentésében rögzítette, hogy azért került sor a panaszos 1 órán keresztül való várakozására, mivel a panaszos sokadik – ismételt – tájékoztatás után sem értette meg, illetőleg fogadta el azt, hogy a garázdaság bűncselekmény hivatalból üldözendő bűncselekmény, ezért nem tud feljelentést tenni ennek kapcsán, kizárólag a könnyű testi sértés bűncselekmény miatt van erre lehetősége. A panaszos a tájékoztatás során több alkalommal elvonult telefonálni, valószínűleg jogi segítséget próbált igénybe venni, és a telefonon folytatott beszélgetése miatt húzódott el a feljelentés felvétele.

A Testület ismételten hivatkozik az Rtv. 15. §-ában foglalt arányossági követelményre, mely szerint a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával.

A r. főörzsászlós által készített részletes jelentés tartalma alapján megállapítható, hogy a feljelentés megtételéig eltelt időtartam hossza nem a r. főörzsászlós magatartására vezethető vissza, hanem arra, hogy a panaszos nem fogadta el a r. főörzsászlós által adott tájékoztatást, és emiatt telefonon keresztül próbált a panaszos segítséget igénybe venni, amely miatt az indokoltnál hosszabb ideig tartott a folyamat, azonban a r. főörzsászlós magatartása által nem sérült az Rtv.-ben rögzített arányossági követelmény.

Mindezekre tekintettel a Testület arra az álláspontra helyezkedett, hogy a r. főörzsászlós nem sértette meg az arányosság követelményét, nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő joga.

5) A Testület vizsgálta a panaszos részére nyújtott tájékoztatást.

A panaszos előadása szerint azért érkezett a Rendőrkapitányság épületéhez, mert feljelentést kívánt tenni szándékosan elkövetett testi sértés és garázdaság miatt.

T. K. c. r. főörzsászlós jelentésében rögzítette, hogy a panaszosnak azt a tájékoztatást adta, hogy a garázdaság bűncselekmény hivatalból üldözendő bűncselekmény, ezért nem tud feljelentést tenni ennek kapcsán, kizárólag a testi sértés bűncselekmény miatt van erre lehetősége.

Az Rtv. 24. § (1) bekezdése szerint a rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáférhetőnek a tőle elvárható felvilágosítást megadni.

Az 1998. évi XIX. törvény a büntetőeljárásról (továbbiakban Be.) 171. § (1) bekezdése szerint bűncselekmény miatt bárki tehet feljelentést. A feljelentés kötelező, ha annak elmulasztása bűncselekmény.

A feljelentés fogalmának alapjául a Testület – törvényi meghatározás hiányában – a belügyminiszter irányítása alá tartozó nyomozó hatóságok nyomozásának részletes szabályairól és a nyomozási cselekmények jegyzőkönyv helyett más módon való rögzítésének szabályairól szóló 23/2003. (VI. 24.) BM-IM együttes rendelet (a továbbiakban: Nyor.) vonatkozó rendelkezését vette. A Nyor. 100. §-a szerint a feljelentés: minden olyan, formához nem kötött – a büntetőeljárás megindítására vagy lefolytatására jogosult szerv vagy más hatóság, illetve a bíróság tudomására hozott – közlés, amely meghatározott vagy ismeretlen személy által elkövetett bűncselekmény gyanújára utaló tényállítást, illetve adatot tartalmaz.

A Testület szükségesnek tartja kiemelni, hogy a fent hivatkozott jogszabályok a feljelentési lehetőségek körét nem szűkítik a magánvádas bűncselekményekre. Bár a garázdaság hivatalból üldözendő bűncselekmény, a törvény biztosítja a feljelentés-tételi lehetőséget ezek esetében is.

Mindezekre tekintettel megállapítható, hogy a rendőr által a panaszosnak nyújtott tájékoztatás téves voltára tekintettel csekély mértékben sértette a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogát.

IV.

A Testület megállapította, hogy 2017. február 12-én 18 óra 45 perckor a rendőrség kellő jogalap birtokában járt el és vonta intézkedés alá a panaszost, ezért nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga. A Testület nem tudott állást foglalni abban a kérdésben, hogy a rendőrök az azonosítási kötelezettségüknek eleget tettek-e, azaz a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő jogának sérelme ebben a tekintetben nem megállapítható. Nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő joga azáltal, hogy az intézkedő rendőr „bemondás” útján állapította meg a helyszínen tartózkodó személyek személyazonosságát. A 2017. február 12-én 20 órakor történő események időtartama által nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő joga, az arányosság követelményének megfelelően járt el a szolgálatirányító. Megállapítható, hogy a rendőr által a panaszosnak nyújtott tájékoztatás téves voltára tekintettel csekély mértékben sértette a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogát.

A fentiek alapján a Testület az Rtv. 93. § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt átteszi az intézkedést foganatosító szerv vezetőjéhez.

Budapest, 2017. november 9.

Dr. Lukács Tamás
elnök

dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné Dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
előadó testületi tag